Britanski premijer i njegov ministar Rishija Sunaka partijali su u vrijeme lockdowna. Sada slijedi kazna. Policija će kazniti britanskog premijera i ministra financija. Valja kazati da su već mnogi suučesnici partijanja platili svoju nepromišljenost. Što više, šuška se kako će se tražiti ostavka Johnsonove vlade. Ni manje ni više. Što bi sve bili spremni ti „zločesti“ britanci učiniti našem premijeru Andreju Plenkoviću je bedasto pitanje. Ne samo da bi vlada dala ostavku, već bi sadašnja stranka na vlasti godinama činila primjerenu pokoru za neoprostive grijehe i svjedočila poniznost kako bi ostala na političkoj sceni.

To je razlika između demokracije i balkanske krčme koju krivo nazivamo demokracijom. To je problem Hrvatske. Nije britanski slučaj jedini. Postoje brojni slučajevi kada vodeći političari samo zbog neke traljavosti ili sumnje podnose neopozive ostavke. To je standard ponašanja u demokratskim zemljama. Takve slučajeve imali smo ne tako davno u Švedskoj, Norveškoj, Austriji, i tako dalje. U tim demokracijama koje, uzgred rečeno, Â čestitaju našem premijeru Andreju Plenkoviću, kako je to u više navrata sam javno izjavio, postoje limesi, granice, koje neće prijeći niti jedan političar u razvijenim demokracijama. Kod nas je to pričam ti priču kao što je to npr. nulta tolerancija prema kriminalu i korupciji. Kakva javna odgovornost. Kakvi ministranti. U Hrvatskoj ministar prevodimo kao – mala zvijezda ili mini star. U Hrvatskoj na vlasti su nedodirljivi, gotovo pa bogovi. Jedan od njih je gradonačelnik grada Zaprešića gospodin Željko Turk. Nije riječ samo o gospodinu Turku, riječ je o lokalnim šerifima kako ih je nazvao Dinko Cvitan. Obećao je kako će riješiti problem lokalnih šerifa. On je otišao a šerifi su ostali. To je baza koja ima svoju nadgradnju. Slikovito prava na bezakonje slično je hranidbenom lancu što si na višoj razini to su veća prava pa samim time i veće mogućnosti u provođenju samovolje. Svi političari u političkom lancu moći imaju svoju razinu nedodirljivosti, iako nezakonita, pravo s kojim se dnevno koriste. DORH ne funkcionira na razini kako je to zakonom odredio, formulirao, Hrvatski sabor. Međutim, isti taj Hrvatski sabor prihvaća izvješće tog DORH-a. Kada, pitanje je zašto to čini, pokrene istragu slijedi kanonada izvršne vlasti kako je ponašanje DORH-a neprimjereno. Istina Bog, kažu kako je zakonito ali je neprimjerno. Što bi rekli britanci da im njihov premijer Johnson kaže kao njihov DORH radi i djeluje neprimjerno? Rekli bi - to se ne može dogoditi. Upravo je to razlika koja nas dijeli od demokratskih stečevina. Churshill je kazao kako je demokratski politički sustav loš, ali ne zna da postoji bolji. Što bi tek rekli hrvatski građani za naš sustav kojem političari tepaju kako je demokratski?

To su problemi koji su se trebali riješiti. Međutim, ukinuće privilegija koje vladaju hrvatskom političkom scenom ne samo da nije izvjesno, već je smiješno – priča za malu djecu prije spavanja. Vladajući će i dalje pričati svoju priču i voditi svoju politiku. Oni će svoje ponašanje nazivati optimalnim i sveobuhvatnim. To što to nije istina je sasvim druga i na hrvatskoj političkoj sceni nebitna priča. Izbori su ionako tek prigodna predstava koja uvijek uporno ponavlja iste ili bar slične priče – pobjeđuje HDZ uz asistenciju SDP-a. Političke promjene, za koje se zalaže premijer Andrej Plenković, ako uspije što je vjerojatno, odredit će HDZ kao jedinog pobjednika. Zato je važno pratiti predizbornu kampanju u Splitu koja će pokazati što nam se sve sprema

sutra. Postavlja se pitanje kada će se naša vlada i parlament odnositi prema svim razinama i oblicima vlasti na način kako to najavljuju britanci samo zbog jedne ili više nerazumnih pijanki? Krivo pitanje rekli bi britanci - ako je lockdown tada je to način ponašanja za sve. Nema u demokratskim društvima građana drugog i prvog reda. Kod nas imamo cijelo bogatstvo - građane prvog, drugog, trećeg i ne znam kojeg reda.